

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Видин, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, III СЪСТАВ НО, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мариела В. Йосифова

при участието на секретаря **ТОНИКА С. БАТИНЯНОВА**
като разгледа докладваното от Мариела В. Йосифова Гражданско дело № 20221320100464 по описа за 2022 година

Производството по настоящото дело е образувано по предявен от „Моят кредит“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1324, ж.к. „Люлин“ 7, бул. „Царица Йоана“ № 29, представлявано от С. И. А. - управител против **А. Н. И.** с ЕГН *****, с адрес: гр. *****, установителен иск по реда на чл. 422 от ГПК, във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 535 от ТЗ.

Твърди се от ищеца, че съгласно запис на заповед, издаден на 01.09.2020 г., място на издаване: гр. София, издателят **А. Н. И.** безусловно и неотменимо се задължил да заплати на „Моят кредит“ ЕООД или на негова заповед сумата от 513.45 лева. Записът на заповед е платим на предявяване и без протест. Сочи се, че горепосоченият запис на заповед, издаден на 01.09.2020 г. е предявен за плащане на 29.04.2021 г., с което ответникът бил поканен да пристъпи към незабавно плащане в полза на „Моят кредит“ ЕООД. Излага се, че сумата не била заплатена поради което ищецът депозирал заявление пред РС – Видин по чл. 417 от ГПК, била издадена заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист за сумата от 473.45 лева, ведно със законната лихва, считано от 02.06.2021 г. и съдебни разноси в размер на 325.00 лева. Въз основа на изпълнителния лист било образувано изпълнително дело № 1261/2021 г. по описа на ЧСИ Стефан Нинов, рег. № 898 в КЧСИ. Поканата за доброволно изпълнение ведно със заповедта за изпълнение била връчена на ответника, който депозирал възражение.

Иска се от съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от **473.45 лева** – главница, ведно със законната лихва за забава върху главницата от датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК – 02.06.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

Претендират се направените разноси.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, в който предявеният иск се оспорва като неоснователен. Сочи се, че записът на заповед не е написан и подписан от ответника, а от друго лице. Ответникът твърди, че по този случай и за подобни случаи, по които има изтеглени кредити от дружества за бързи кредити, чрез използване на личните данни на ответника има образувано ДП № № 5243/2021г. по описа на СДВР, по прокурорска преписка № 30286/21г. на Софийска Районна прокуратура срещу лицето Я. Т. който ползвайки личните данни на ответника, лично или чрез други лица е подписвал записи на заповед и е теглил кредити с подправена лична карта, в която са ползвани личните данни на ответника, а на снимката е друго лице и която лична фалшива, неистинска карта е иззета и се съдържа като доказателство по Досъдебно производство № 5243/21г. по описа на СДВР. Сочи се, че по данни от Софийска Районна прокуратура за тези деяния ще бъде внесен обвинителен акт в Софийския Районен съд срещу виновното лице. Твърди се от ответника, че по горесцитираното досъдебно производство има изготвена и графологична експертиза на представения към исковата молба като доказателство запис на заповед, от която експертиза е видно, че почеркът, с който е изписано името на ответника, положен върху записа на заповед не е изпълнен от ответника, както и че подписът, положен върху записа на заповед не е изпълнен от ответника и не е неговия подпис. Сочи се, че дружеството - ищец в настоящето производство, както и останалите кредитори, по отношение на които е извършена измамата по чл. 209 от НК са уведомени за горната фактическа обстановка и следователно биха могли да бъдат удовлетворени като пострадали лица, съответно граждански ищци в хода на наказателното производство, което ще се образува. Ответникът заявява, че оспорва представения като доказателство по делото запис на заповед от 01.09.2020г., както по отношение на неговата истинност, така и по отношение на изписания текст и положения подпис върху него, като заявява, че същите не са изписани и положени от него, а от друго лице. По тези съображения счита, че предявения срещу него иск е неоснователен и недоказан, както по основание, така и по размер, поради което моли съда да постанови решение, с което остави същият без уважение. Претендира и направените по делото разноси.

По делото са събрани писмени доказателства, приложено е ч.гр.д. № 1144/2021 г. по описа на РС – Видин, назначена е и е изслушана съдебно-графологическа експертиза.

С оглед данните по делото, съдът намира следното от фактическа и правна страна:

Районен съд – Видин е сезиран с установителен иск с правно основание чл.

422 ГПК, във вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 535 ТЗ.

Установява се, че по ч. гр. д. № 1144/2021 г. по описа на Районен съд – Видин, е издадена Заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист въз основа на представено по делото изпълнително основание – процесния запис на заповед. В законоустановения срок длъжникът по тази Заповед за незабавно изпълнение е възразил срещу възникването и съществуването на обективизираното в Заповедта за незабавно изпълнение вземане – в полза на кредитора, ищец в производството по чл. 422, ал. 1 ГПК. В

законоустановения срок кредиторът е предявил установителен иск за съществуването на спорното вземане, поради което искът се явява допустим.

Доколкото ответникът не е въвел в процеса относителни възражения за наличие/липса на каузални отношения между страните, предмет на преценка в производството е единствено автентичността на менителничната книга. Такива твърдения липсват и в исковата молба като ищецът основава иска си единствено на приложената заповедна книга.

Възникването на спорното материално право се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки (юридически факти): действителен от външна страна запис на заповед; настъпил падеж на задължението на издателя. По делото е представено копие на ценната книга на заповед – Запис на заповед от 01.09.2020 г., а в заповедното производство е представен оригиналът на същата, която представлява редовен от външна страна документ, доколкото последната има изискуемото съдържание по чл. 535 ТЗ.

В записа на заповед са обективирани всички изискуеми от закона клаузи (реквизити) – изразът “запис на заповед” се съдържа както в заглавието на акта, така и в неговия текст; безусловно обещание за плащане на определена сума – 513.45 лв.; място на плащане – България, област София, община Столична, гр. София 1324, район Люлин, ж.к. „Люлин 7“, бул. „Царица Йоана“ № 29; името на лицето, на което или на заповедта на което трябва да се плати – „Моят Кредит“ ЕООД; дата и място на издаване – гр. София, 01.09.2020 г. и подпис на издателя – А. Н. И.. В записа на заповед е посочено, че същият може да се предявява за плащане до 5 години от издаването му, поради което последният се счита платим на предявяване – арг. чл. 536, ал. 2 ТЗ, в която разпоредба е установено, че запис на заповед, в който не е посочен падежът, се смята платим на предявяване /до 5 години от издаването му/. Върху записа на заповед са обективирани подписите на А. Н. И. в качеството му на издател. В записа на заповед е отбелязано, че последният е предявен на издателя А. Н. И. на 29.04.2021 г.

По делото е назначена и изслушана съдебно-графологическа експертиза, която е приета по делото, от заключението на която е видно, че спорният ръкописен текст, с който е написано името „А. Н. И.“ в реквизитите „Издател“ и „Име, Подпис“ в представения за изследване Запис на заповед, издаден на 01.09.2020 г. в гр. София, чрез който А. Н. И. се задължава безусловно и неотменяемо да върне сумата в размер на 513.45 лева, не е изпълнен от ответника А. Н. И.. От заключението е видно също, че двата спорни подписа, положени след ръкописно изписаните имена „А. Н. И.“ в реквизитите „Издател“ и „Име, Подпис“ в същият Запис на заповед не са изпълнени от ответника А. Н. И..

Заключението не е оспорено и се кредитира от съда като обективно и професионално дадено.

Въз основа на горното се установява, че ответникът не е подписвал, не е издавал процесната заповедна книга от 01.09.2020 г., поради което и не дължи сумата, удостоверена в нея. С

непоколебимост вещото лице е установило, че записът на заповед не е подписан от длъжника А. Н. И.. Поради това предявената по реда на чл. 417 ГПК ценна книга не удостоверява подлежащо на изпълнение вземане по отношение на ответника. С оглед на това предявения иск подлежи на отхвърляне.

Поради този изход от спора, разноси следва да бъдат присъдени на ответника съобразно установеното по делото, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК. Съгласно приложения списък по чл. 80 ГПК, на ответника се следват разноси в размер на сторените такива за депозит на вещото лице, в размер на 100.00 лева и за адвокатско възнаграждение в размер на 300.00 лева.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният на основание чл. 422, във връзка чл. 415, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 535 от ТЗ от „Моят кредит“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1324, ж.к. „Люлин“ 7, бул. „Царица Йоана“ № 29, представлявано от С. И. А. - управител, против **А. Н. И.** с ЕГН *****, с адрес: гр. *****, иск да бъде прието за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищцовото дружество сумата от **473.45 лева** – главница, ведно със законната лихва за забава върху главницата от датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК – 02.06.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК № 93 от 07.06.2021 г. по ч.гр.д. № 1144/2021 г. по описа на Районен съд - Видин.

ОСЪЖДА „Моят кредит“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1324, ж.к. „Люлин“ 7, бул. „Царица Йоана“ № 29, представлявано от С. И. А. - управител да заплати на **А. Н. И.** с ЕГН *****, с адрес: гр. *****, направените от ответника разноси в настоящото производство в общ размер на **400.00 лева** /100.00 лева – депозит за вещо лице и 300.00 лева - адвокатско възнаграждение/.

Решението може да бъде обжалвано пред ОС - Видин в двуседмичен срок от връчването му на страните, като след влизането му в сила да се приложи препис по ч.гр.д. № 1144/2021 г. по описа на РС - Видин.

Съдия при Районен съд – Видин: _____